

# Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐπὶ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ἄγγραμμο, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

## ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμᾶς 100. Ἐξωτερικοῦ δραχ. 35. Τρίμηνοι δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀγγλίου γράσια διατιμ. 50.— Ἀμερικοῦ δολλάρια 4.— Ἀργίας καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἄλλων κρατῶν σελίνια 10.

Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

## ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

## Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδμήτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐρμιπιδίου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 37ος

Ἐν Ἀθήναις, 25 Ἰανουαρίου 1930

Ἔτος 52ον.—Ἀριθ. 8

## ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

### Ἡ ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝ-ΙΣΣΑΡ

Μία φορὰ κι' ἕναν καιρὸ, ἕνας πρᾶγματευτῆς, ποὺ τὸν ἔλεγαν Μπέν-Ἰσσάρ, πήγαινε μὲ τίς καμήλες του στὴ Δαμασκὸ. Στὸ δρόμο ἀπάντησ' ἕνα γέρο δερβίση, ποὺ κατόπι στὴν ἄκρη κουρασμένος κι' ἀξιολύπητος.

— Ἀδερφέ, εἶπε στὸν πρᾶγματευτῆ, θέλω νὰ πάω στὴ Δαμασκὸ, ἀλλὰ τὰ ποδάρια μου δὲ βαστοῦν. Ἀνέβασέ με πάνω σ' αὐτὴν τὴν καμήλα, ποὺ εἶναι ξεφάρωτη καὶ πήγαινε μὲ ὡς τὴν πόλη.

Κάθε καλὸς Μουσουλμάνος θὰ ἔκανε πρόθυμα τὴ χάρη τοῦ δερβίση καὶ θὰ τὸν ἀνέβαζε στὴν καμήλα. Ἀλλὰ ὁ Μπέν-Ἰσσάρ ἦταν ἀπὸ τοὺς ἄπιστους ἐκείνους, ποὺ ἄλλο δὲν κατάνε παρὰ πῶς νὰ βγάλουν παράδες.

— Πόσα θὰ μοῦ δώσεις γιὰ νὰ σὲ πάω στὴ Δαμασκὸ; ρώτησε τὸ δερβίση.

— Ἔρεξες καλά, ἀποκρίθηκε κείνος, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὡς καὶ μένα δὲν ἔχουν ποτὲ χρήματα καὶ ζοῦν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη τῶν πιστῶν... Ἀλλὰ θάχεις μὴν ἀνταμοιβή, ποὺ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ χρήματα: θὰ προσευχηθῶ στὸν Προφῆτη γιὰ τὴν υγεία σου, καὶ τὴν εὐτυχία σου.

— Κοροῦδεύεις; φώναξε ὁ ἄπιστος. Καὶ ποῦς ζεῖ σήμερα μὲ τίς προσευχές; Ἄν δὲν ἔχεις καλύτερη πληρωμὴ νὰ κάνεις, μένε κεῖ νάρθουν τὰ πουλιά νὰ σὲ πᾶνε στὴ Δαμασκὸ.

Ἀφοῦ κορόιδεψε ἔτσι τὸ γέρο, ὁ πρᾶγματευτῆς προχώρησε, ἐνῶ ὁ δερβίσης τοῦ φώναζε ἀπὸ πίσω:

— Ἀθλιε ἄπιστε, θὰ τιμωρηθεῖς γιὰ τὴν ἀσπλαχνία σου.

Ὁ Μπέν-Ἰσσάρ ἔφτασε στὸν πόλη κι' ἄρχισε νὰ γυρνᾷ στοὺς ἐμπόρους γιὰ νὰ πωλήσει τὴν πρᾶγματεία του. Τοῦ κάκου ὅ-

μως τοὺς γύρισε ἄλλως, γιὰτι κανεὶς δὲν ἀγόρασε οὐτὶ ἐνὸς παρὰ πρᾶγμα.

Βράδυσε πιά κι' ἀναγκάστηκε νὰ μαζέψει σὲ μὴν ἐρημικὴ τοποθεσία τίς καμήλες του, κι' ἔφαγε λίγα σῦκα, γιὰτι δὲν εἶχε λεπτὰ νὰ δεϊτνήσει.

Αὐτὴ ἡ ἀπραξία βάσταξε κάμποσες μέρες κι' ὁ κακόμοιρος ἔγινε λιγνός σὰ ρέγκα κι' ἄρχισε νὰ συλλογίζεται:

— Σίγουρα ὁ Θεὸς μὲ τιμωρεῖ γιὰ τὴ κακὴ μου διαγωγή πρὸς τὸ δερβίση. Τὶ νὰ κάμω γιὰ νὰ συχωρεθῶ;

Ἕνας διαβάτης ποῦ περνοῦσε, τὸν ἔκουσε ποῦ στέγαζε ἔτσι καὶ σταμάτησε.

Κάποια μεγάλη ἁμαρτία θὰ ἔχεις κάμει, γιὰ νὰ σὲ τιμωρεῖ ἔτσι ὁ Θεός, τοῦ

εἶπε. Ἐξομολογήσου καὶ δὲ θὰ χάσῃς.

— Ναι, φέρθηκα ἀσχημά σ' ἕνα δερβίση, ἀποκρίθηκε ὁ Μπέν-Ἰσσάρ καὶ διηγῆθηκε τὴν ἱστορία του.

— Ὑπάρχει τρόπος νὰ συχωρεθεῖς, τοῦ εἶπε τότε ὁ διαβάτης. Βλέπεις ἐκεῖνη ἐκεῖ τὴ στεγὴ τρύπα στὸν τοῖχο τοῦ τζαμοῦ; Ὅποιος νηστεύει κι' ἀγρυπνήσει πολὺ καὶ γίνεῖ τόσο λιγνός, ὥστε νὰ περάσει ἀπ' αὐτὴ τὴν τρύπα, παίρνει τὴ συχώρεση. Δοκίμασε καὶ σὺ λοιπόν, ἂν θέλεις νὰ γλυτώσεις ἀπὸ τὴν ὀργὴ τοῦ Προφῆτη.

Ὁ Μπέν-Ἰσσάρ χάρηκε ποὺ ἔδρισκε τόσο εὐκολο τρόπο νὰ συχωρεθεῖ. Τόσο ἀδύνατος ποὺ εἶχε γίνεῖ, σκέφθηκε ὅτι εὐκολὰ θὰ μπορούσε νὰ περάσει ἀπὸ τὴν τρύπα.

Κι' ἀληθινὰ, πέρασε εὐκολώτατα καὶ ὡς ἕνα λεπτὸ βρέθηκε μέσα στὸ τζαμί. Ἦταν ἔρημο καὶ τὸ τριγύρισε ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Σ' ἕνα ἰδιαιτερο διαμέρισμα, εἶδε τὰ δῶρα ποὺ πρόσφεραν οἱ πιστοὶ μουσουλμάνοι, γιὰ νὰ τρέφονται οἱ μουφτῆδες κι' οἱ ἐπιστάτες τοῦ τζαμοῦ. Ἦταν ἐκεῖ φαγητὰ καὶ φρούτα κάθε λογῆς.

Ὁ πεινασμένος Μπέν-Ἰσσάρ ἄρχισε νὰ τρῶει σὰ στραβός, ὕστερ' ἀπὸ τὴν τόση νηστεία, ὡς ποὺ χάρτασε πιά καὶ φουσκῶσε ὡς τὸ ἄσκι. Σαπλώθηκε τότε χάμω νὰ κοιμηθεῖ λιγάκι καὶ νὰ χωνέψει.

Γιὰ κακὴ του ἔμως τύχη, τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἦταν παράμονη Παρασκευῆς. Καὶ ἡ Παρασκευὴ εἶναι ἡ μέρα ποὺ πηγαίνουν οἱ μουφτῆδες στὰ τζαμιά.

Ἡ πόρτα ἀνοίξε ἑαφρινὰ καὶ μπῆκαν μέσα οἱ ἐπιστάτες κι' οἱ τοῦρκοι παπάδες. Ὁ Μπέν-Ἰσσάρ ἄλλο δὲ σκέφθηκε παρὰ πῶς νὰ τὸ σκάσει. Τρέχει λοιπὸν στὴν τρύπα τοῦ τοῖχου, γιὰ νὰ βγεῖ. Ἐξ ὅπως εἶχε μπεῖ.

Ἀλλὰ ποῦ! Ἀπὸ τὸ πολὺ φαί ἡ κοιλία του εἶχε φουσκώ-



«Στὸ δρόμο ἀπάντησε ἕνα δερβίση...» (Σελ. 86, στ. α'.)



Είχε περάσει το κεφάλι του απ' την τρύπα και το φορούσε σαν τραχηλιά. Βάζει τις φωνές δ' μικρός 'Αλφόνσος:  
— Μπαμπά!.. το στέμμα σου!.. Μπαμπά!.. μαμμά!..  
Πιετιέται έξω ο βασιλιάς, που έκεινη τη στιγμή ησύχαζε στον κοιτώνα του, πετιέται κι' η βασίλισσα. Μά είναι άσφα. 'Ο πελεκάνος, με το στέμμα περασμένο στο λαιμό του, φεύγει μακριά.  
Τί να του κάμουν; Πώς να τον κυνηγήσουν; Μήπως έχουν φτερά;  
Φωνάζουν μόνο, μουνγκρίζουν, φοβερίζουν, βρίζουν. καταριούνται. Μά οι φωνές δεν σταματούν βέβαια τον Λουκιανό. Και το βασιλικό στέμμα πετά μαζί του, φεύγει, πάει! Γύρευέ το τώρα...  
(Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

## ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ

Μυθιστόρημα υπό NORBERT SEVESTRE

— Συνέχεια από το προηγούμενο —  
— Ρωτήστε και τους άλλους, κύριε πλοίαρχε, τραύλισε ο Πέτερσεν.  
— Έχω την ίδια εμπιστοσύνη στα λόγια τους όση έχω και στα δικά σου, είπε ο πλοίαρχος. Είναι κι' αυτοί για τα κάτεργα, σαν και σένα, και δεν ξέρω τί με κρατεί τώρα και δεν... 'Αλλά αρκετά είπαμε δ' σκοπός είναι να βρεθούν οι επιβάτες σου. 'Εσύ ξέρεις καλύτερ' από μένα από ποιά έρχεσαι; Θά μου κάνης τη χάρη να ξαναπάς στο ίδιο μέρος. Πήγαινε άμέσως να βρής το παγοβούνι και φέρε μου πίσω εκείνους που εγκατέλειψες εκεί πάνω. Είδεμή...  
Και μ' ένα νεύμα συμπλήρωσε την απειλή του.  
— Κύριε πλοίαρχε, έκείνους ο Πέτερσεν. 'Ακούστε με, σας παρακαλώ. Είμαι πρόθυμος να φάξω να βρω τα παιδιά και τους δασκάλους τους, που μόνο ο άνεμος κι' η ομίχλη με χώρισε από κοντά τους. 'Αλλά όχι μόνος μου.  
— Συζητείς ακόμη;  
— Για το ίδιο τους το συμφέρο, κύριε πλοίαρχε. Μονάχος μου δε θα μπο-

ρῶσω ποτέ μου να τους φθάσω, και ακόμη λιγώτερο να τους φέρω πίσω. Χρειάζομαι τουλάχιστο ένα ζευγάρι κουτιά μαζί μου.  
'Ο κ. Ντόνου βρήκε σιαστό να επέμβη.  
— Έχει δικιο, κύριε πλοίαρχε. 'Επιτρέψατέ μου να πάω μαζί του, μαζί μ' έναν άλλον που θα θελήση να μās βοηθήση.  
— Έρχομ' εγώ, είπε ο Μακντόναλντ.  
'Ο Φάϊρμπερν, κατευνασμένος λιγάκι, κατάλαβε ότι θα ήταν πραγματικώς καλύτερα αν έκαναν έτσι. Πρώτα έπρεπε να σωθούν τα παιδιά. 'Υστερα θα έδλεπαν για τάλλα.  
'Η σωτηρία τους για την ώρα κρεμάταν από τον Πέτερσεν. 'Ο Μακντόναλντ και ο κ. Ντόνου δεν είχαν να κάνουν τίποτε άλλο, παρά να τον έπιτηροῦν αυστηρά. 'Αν δοκίμαζε να τους γελάση, θα τον έπιταναν απ' το λαιμό. 'Αλλ' όχι. Δεν είχε κανένα τέτοιο σκοπό. Είχε διαβάσει στα μάτια του Φάϊρμπερν την ακλόνητη απόφασή του. 'Ο Μακντόναλτ και ο θεός του Κίντ δεν ήταν κι' αυτοί λιγώτερο αποφασισμένοι. Κι' ο άθλιος τώρα δεν συλλογιζόταν παρά πώς να βρῆ τα θύματά του. Θα τάβρισκε άραγε; Τό παγοβούνι πιθανό να τώβρισκε. 'Αλλά εκείνους; Δεν μπορεί να είχαν γλυτρήσει σε καμιά χαρμάδα του πάγου; Τό κρύο, ή πείνα, δεν θα είχαν εξαντλήσει τ' αδύνατα αυτά πλάσματα; Είκοσι ώρες και περισσότερες είχαν περάσει από την εγκατάλειψή τους. Πόσες θα περνούσαν ακόμη ως τη διάσωσή τους; Και αν δεν είχε συμβεί τίποτα ως τώρα, δεν θα μπορούσε να συμβῆ ως τότε;  
— 'Εμπρός, πηγαίνετε, είπε ο πλοίαρχος στον Μακντόναλντ. Κρίμα που το «Φίνμαρκ» δεν είναι σε θέση για να λάβη μέρος στις έρευνες. 'Αλλά θα σας περιμένουμε ώσπου να γυρίσετε και δεν θα κουνηθούμε καθόλου απ' εδώ. Αδύνατοι οι λουρίδες της ομίχλης είναι σημάδι πως θα κάνη καλόν καιρό. 'Ο άε-



«Και μ' ένα νεύμα συμπλήρωσε την απειλή του». (Σελ. 88, στ. α.)

ρας δεν πρόκειται να δυναμώση και δεν θάχουμε καθόλου φουσκοθαλασιά. Κατά τη γνώμη μου, τό παγοβούνι θα διευθύνεται προς τα βορειοδυτικά με μια ταχύτητα όχι μεγαλύτερη από δυό μίλλια την ώρα. Μπορείτε να βάλετε κι' ένα πανί στη βάρκα. Πάρτε τρόφιμα μαζί σας, και καλή έπιτυχία!  
Χωριστήκαν πολύ συγκινημένοι κι' οι τρεις τους. 'Ο Πέτερσεν δεν έδραζε το μουνδιά. 'Η οπακιά του ήταν υποδειγματική. Σήκωσε το πανί της βάρκας, ενώ ο Μακντόναλντ έπιασε το τιμόνι. 'Αν τους έσπρωχνε ενοχικός άνεμος, θα μπορούσαν να κάνουν πέντε έξη κόμβους την ώρα κι' η ή ομίχλη σκορπίζόταν, θάφταναν τό παγοβούνι σε είκοσι ώρες τό περισσότερο. 'Αν όμως δεν σκορπίζόταν; 'Ο κ. Ντόνου δεν τολμούσε να φαντασθῆ.  
'Εχει ο Θεός, σκέφθηκε.  
Οι τρεις άνδρες δεν άλλαξαν ούτε μια λέξη όλες τις ώρες του ταξιδιού τους. Για ποιά λόγια να μιλήσουν μαζί και δεν είχαν τίποτα να πουν; 'Ο Μακντόναλντ κρατούσε τό τιμόνι κατευθείαν προς τα βορειοδυτικά, στην κατεύθυνση δηλαδή που υπέθεταν πως είχε πάρει ο ογκόπαγος.  
Παρ' όλο που η ομίχλη από πίσω τους είχε εξαφανισθεί, είχαν χάσει από τα μάτια τους τό «Φίνμαρκ», σημάδι πως η ταχύτης τους ήταν καλή: Μπροστά τους ο όρίζοντας δεν ήταν τόσο καθαρός. Στο μέρος αυτό υπήρχε ακόμη αρκετή ομίχλη κι' αυτό δεν ήταν καθόλου κατησυχαστικό. 'Εκανε τό Μακντόναλντ να ζαρώνη τα φρούδια του, τον κ. Ντόνου να μὲνη σκεπτικώς και τον Πέτερσεν να νοιώθη δλοένα και περισσότερο τή σφάλμα του και τις συνέπειές του. 'Ο έλεεινός κρυφοκοίταζε όλη ώρα τους δυό άνδρες, που κρατούσαν τή ζωή του στα χέρια τους. 'Αν μπορούσε να τους ξεφορτωθῆ! Τό ζήτημα ήταν πως αυτοί ήταν άπλοισμένοι, ενώ αουτουού του είχαν πάρει ως και τό μαχαίρι του ακόμη. 'Αλλοῦως, αποφασίζοντας όλα για όλα, θα δοκίμαζε να γίνη κύριος της βάρκας και να στραφῆ στην ξηρά, αντί να τρέχη να κυνηγά τώρα εκείνο τό διαβολέμένο παγοβούνι.  
— Δε γίνεται τίποτα! συλλογιζόταν. Πραγματικώς, ο Μακντόναλντ τον υποψιαζόταν και δεν έδραζε καθόλου τό μάτι του από πάνω του. Σ' όλο τό διάστημα του ταξιδιού τους, ή έπιτήρηση του φοβερού υποπλοίαρχου δεν χαλαρώθηκε καθόλου, και δεν αποφάσισε ν' αναπαυθῆ, παρά αφού παρέδωσε τό τιμόνι στα χέρια του θείου του Τζάκ, λέγοντάς του ναχη τό μάτι του τέσσερα.  
Τό άλλο πρωί, ή βάρκα συνάντησε απόλυτη νηνεμία. Τό πανί της κρεμόταν χαλαρωμένο και δεν τή βοηθούσε καθόλου στο δρόμο της. Τώρα ή ομί-

χλη είχε μείνει πίσω τους έντελώς. Μπροστά τους, όσο έφθανε τό μάτι, ή θάλασσα καθρέφτιζε μόνάχα τό γαλάζιο τ' ουρανού και τον ήλιο. Σε λίγο διέκριναν ένα παγοβούνι, κι' ύστερα ένα άλλο, παρόμοια και τό δυό με δυό φανταστικές κατάλευκες βάρκες, τόσο λευκές, ώστε χρειαζόταν ένα πολύ εξηρακημένο μάτι για να μπορέση να τα διακρίνη από τόσο μακριά.  
'Η βάρκα διευθύνθηκε προς τό μέρος τους, αλλά δεν τα πλησίασε και πολύ, γιατί ο Πέτερσεν άρχισε να κουνῆ τό κεφάλι του. Τό παγοβούνι, όπου είχε αποβιάσει τή μίς Γκράς Κλάριτζ, τον κ. 'Αχιλλέα 'Αντρεωμένο και τά παιδιά, δεν είχε αυτό τό σχῆμα. Δεν ύψωνόταν τόσο πολύ απ' τό νερό. Με μια μεγάλη σχεδία, να με τί έμοιαζε.  
'Οχι με μιά βάρκα.  
'Ολ' αυτά ήταν σκληρές απογοητεύσεις για τό θείο του Κίντ, που έπαναλήφθηκαν πολλές φορές, γιατί μόνο δώδεκα ώρες άργότερα οι έρευνές τους έφτασαν σε αποτέλεσμα.  
Βλέποντας από μακριά ένα παγοβούνι σχεδόν επίπεδο, ο Πέτερσεν ένόμισε πως ήταν τό ζητούμενο. Και πραγματικώς, δεν γελιόταν. 'Ηταν αυτό. Δεν έμεινε καθόλου άμφιβολα γι' αυτό τό πράγμα, όταν ο κ. Ντόνου κι' ο Πέτερσεν, αφού αποβιάστηκαν στο παγοβούνι, βρήκαν μερικά πράγματα που άνη-  
«Σήκωσε τό πανί της βάρκας, ενώ ο Μακντόναλντ έπιανε τό τιμόνι». (Σελ. 88, στ. γ.)



«Σήκωσε τό πανί της βάρκας, ενώ ο Μακντόναλντ έπιανε τό τιμόνι». (Σελ. 88, στ. γ.)

«Σήκωσε τό πανί της βάρκας, ενώ ο Μακντόναλντ έπιανε τό τιμόνι». (Σελ. 88, στ. γ.)  
'Η σιγή του Μακντόναλντ και του κ. Ντόνου ήταν ή μόνη άπάντηση που τό δόθηκε.  
— Πλησίασε, είπε στον ψευτο-Δανό.  
'Ο ναύτης υπάκουσε.  
— Σου είχα εμπιστευθεί έπτά επιβάτες, του είπε ο πλοίαρχος Φάϊρμπερν, τί τους έκανες;  
'Ο Πέτερσεν δεν άποκρίθηκε καθόλου. Μόνον έσκυψε τό κεφάλι του.  
— Πολύ καλά, είπε ο πλοίαρχος.  
Και φωνάζοντας τό ναύκληρο, διέταξε:  
— Πάρτε αυτόν τον άνθρωπο, κατεβάστε τον στ' άμπάρι και βάλτε τον στα σίδερα!  
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'  
'Όπου ή σωτηρία έρχεται από τον ουρανόν  
'Εάν δεν ήταν ή μεγάλη απόσταση κι' αν δεν τους χώριζε ή ομίχλη, ο Μακντόναλντ, ο κ. Ντόνου κι' ο Πέτερσεν θα μπορούσαν την προτεραία να γίνουν μάρτυρες μιας παράξενης σκηνής. Δυστυχώς όμως αυτή διαδραματιζόταν εκεί μπροστά τους, πίσω από ένα

πυκνό παραπέτασμα ομίχλης, που χώριζε τή βάρκα τους από τό παγοβούνι. Κι' όταν ή βάρκα τους τό πέρασε αυτό τό παραπέτασμα, όλα είχαν τελειώσει, κι' οι πρωταγωνιστές του δράματος είχαν εξαφανισθεί πίσω από τή γραμμή του όρίζοντα, για τήν κακή τύχη του Πέτερσεν, που άλλοῦως θάβρισκε μεγαλύτερη έπιτυχία από τον πλοίαρχο Φάϊρμπερν.  
'Ας ξαναγυρίσουμε πίσω, στην ώρα εκείνη, όπου οι ναυαγοί, εξαντλημένοι από τήν πείνα, δεν είχαν πιά τό θάρρος να εγκαταλείψουν τό βαθυλόωμα εκείνο του πάγου που τους προφύλαγε λιγάκι από τό κρύο, κι' είχαν άρχισει ν' απελπίζονται έντελώς. Ναρκωμένοι, μισοαναίσθητοι, δεν συνομιλούσαν πιά μεταξύ τους Ν' ανταλλάξουν τις σκέψεις τους; Για ποιά λόγο; 'Ολων ήταν έντελώς άπαισιόδοξες. Και στον Κίντ ακόμη είχε μεταδοθῆ ή γενική άπελπισία. 'Η πετονιά του έμμενε άκούνητη και δεν είχε πιά καμιά έλπίδα πως θα κατόρθωνε να πιάσει ψάρια μ' ένα τόσο γελοίο δόλωμα.  
Βαρυστισμένος να περιμένη, έτοιμαζόταν να πετάξη όλη τήν πετονιά του στο νερό, όταν άκούστηκε ένα υποπτό τρίξιμο, που δεν προηγουόσε τίποτα καλό. 'Ο Τζάκ, που ήταν ή σειρά του να φυλάη, άρχισε ν' άνησυχῆ πολύ.  
— Σηκωθῆτέ! φώναξε στους συντρόφους του. Τό παγοβούνι θα κοπή στα δυό.  
Πραγματικώς, μια ραγιαματιά χώριζε τον πάγο. Και καθώς δλοένα μεγάλωνε και περισσότερο, οι ναυαγοί υποχώρησαν προς τό κέντρο του ογκόπαγου. Λίγα λεπτά άργότερα, τό κομμάτι, όπου βρισκόταν πριν, ξεκόλλησε δλόκληρο από τό παγοβούνι και παρασύρθηκε από τό ρεύμα.  
— Φθῆγά τή γλυτώσαμε! είπε ο 'Υδόν με χαρά.  
— Γλυτώσαμε τό κακό για να πέσουμε σ' άλλο χειρότερο, είπε σκεπτικώς ο παιδαγωγός.  
Κι' ή σκέψη του τον έφερε πίσω, στις ετυχιωμένες εποχές, τότε που ούτε φανταζόταν καν τις σημερινές περιπέτειες...  
(Ακολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΔΑΣΟΣ ΕΛΑΤΩΝ  
Τάχα ή βοή που δυναμώνει  
'Η πούφυγε τό φως σιγά;  
Τό δέος που νοιώθω μεγαλώνει  
Κι' όλ' ή καρδιά μου άναργία.  
'Αλλ' όντοι τριγύρω ός πέρα  
Τό έλατο μάρα κι' ή έσρημά  
Μέσ' στα κλαδιά ή βοή τάγγρα  
Μονάχη—άλλη φωνή καμιά.  
Μέσα στον παγωμένο κλαίει  
βοριά, του δάσους ή ψυχή  
Τραγουδι θλιβερό να λέει  
'Η νάναι κάποια προσοχή;  
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΑΝΣ





ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΝΑ ΜΗΤΡΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

Αγαπητοί μου,

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ με τί ενδιαφέρο παρακολουθείτε τώρα στην «Καλύδα του μπάριμα»... Τομ» τὸ σπαραχτικὸ μητρικὸ δράμα τῆς Ἐλίτσας...

Οἱ παλιοὶ ἀπὸ σὰς τῆ γνωρίζουν. Κάμποσες φορὲς τοὺς μίλησα γι' αὐτὴ. Εἶναι μιὰ ὡραία γατοῦλα, ποὺ ἤρθε στὸ σπίτι μας ἀπὸ μικρῆ, ποὺ μεγάλωσε στὰ χέρια μας...

Καμμιά φορά μου λένε: «Ἐτσι τὴ μάθατε κι' ἔτσι κάνει». Κι' ὅμως ὄχι. Τὴν εἶχε μέσα τῆς, φυσικὸ τῆς, αὐτὴ τὴν ἐγγένεια... Κι' ἀπόδειξη ὁ πρῶτος τῆς γιός, ποὺ ἐνὼ κι' εὐτόσ μεγάλωσε...

Τελευταία, ἡ Χιονία ἀπόχτησε ἄλλους δύο γιούς, ἀσπρους πάλι ὡς ἡ αὐτῆς. Τὴν χαριτωμένα γατάκια! Τὰ παρακολουθήσαμε κι' αὐτὰ νὰ μεγαλώνουν...

λή μας λύπη συλλογιζόμαστε πὸς ἕχονται μέρα νὰ τἀποχωρισθοῦμε. Γιατὶ φυσικὰ δὲν μπορούμε νὰ κρατοῦμε στὸ σπίτι ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Πίσσας καὶ τῆς Χιονίας! «Γατάρα» θὰ τὸ κάουμει...

Καὶ νὰ τὸ δράμα ποὺ σὰς ἔλεγα: Προχτές, ἤρθε μιὰ ἀπὸ τῆς ἔλα. Κι' ἡ Χιονία ἤ δὲστουχη, ποὺ τ' ἀγαποῦσε τόσο, ποὺ τὸ λάτρευε, βρέθηκε ἀναγκασμένη νὰποχωρισθῆ τὸ παιδιὸ τῆς...

Τὸ παιδάκι τῆς Ἐλίτσας οἱ κύριοι τῆς τὸ πούλησαν. Ἐμεῖς τὸ παιδάκι τῆς Χιονίας τὸ χαρίζουμε. Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο; Ὅθ' ἴπτε, ἡ Ἐλίτσα ἦταν ἀνθρώπος, ἐνὼ ἡ Χιονία δὲν εἶναι παρὰ γάτα...

Ἐτσι κι' ἡ Χιονία, ὡς τὸ βράδου ἤταν παρηγορημένη. Βύβαινε, ἔγλειψε, ἔ-

παιζε καὶ κοιμῆζε τὸ γατάκι ποὺ τῆς ἔμενε, σὰ νὰ μὴν εἶχε γνωρίσει ποτὲ παρὰ μόνο αὐτὸ. Φυσικὰ, ἔταν μεθαιῖριο θὰ τῆς τὸ πάρουν, θὰ κάμη τὰ ἴδια...

Ὁ ἀνθρώπος μόνο δὲν ἔσχαν ποτὲ, τοῦ ἀνθρώπου μόνο ὁ νόμος εἶναι αἰώνιος. Κι' ἴσα-ἴσα τὸ λάθος ἐκείνων ποὺ δικτηροῦσαν κι' ἀνεχόνταν τὴ δουλειά...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

« Petit Chose »

Ἦταν ἓνα παλιὸ κιτρινισμένο βιβλίο, δεμένο με σκοῦρο βυσσινὶ δέριμα. Κι' ἦταν μιὰ χρονιά πένθους ἐκείνη ποὺ πησε...

Κι' ἦταν μιὰ Κυριακὴ ποὺ ἀνοῖξα τὸ βιβλίο. Εἶχα κάνει ὄλες μου τίς δουλειῆς — τί γλήγορα τελειώνουν οἱ δουλειῆς ὅταν ζητάει κανεὶς νὰ γερῆσει μ' αὐτῆς τὴν ὄρα του καὶ τὴν ψυχῆ του...

Καὶ διάβαζα παρακάτω, καὶ ὁ κόμπος δὲν ἔφευγε, κι' ἔκανα νὰ πετάξω τὸ βιβλίο, καὶ δὲν εἶχα τὴ δύναμη νὰ μὴ διαβάσω ἄλλο. Μοῦ φαινόταν σὰ νὰ βέβαινε ἔξω ἀπὸ τὸν κόμπος...

μπορῶ νὰ τῆς κάνω τίποτα γι' αὐτὸν... Καὶ προσπάθησα νὰ μὴν κλάψω. «Ὁχι, ἔλεγα με πεισμα, δὲ θὰ κλάψης! Εἶναι φέματα, φέματα...» Κι' ὄλο διάβαζα παρακάτω καὶ παρακάτω Κι' ὅταν ἔλεγε γιὰ ἓναν ἀδερφὸ ποὺ θὰ πέθαινε...

Κι' ὅταν ἤρθε τὸ βράδου καὶ πλάγιασα στὸ κρεβάτι μου, μοῦ φαινόταν πὸς εἶχα γυρῆσει τσακισμένη ἀπ' τὴν κηδεῖα τοῦ Ἰζᾶκ...

Ο ΠΡΩΤΟΣ-ΠΡΩΤΟΣ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ

Στὸ σπίτι ποὺ καθόμαστε τώρα, δὲν καθόμαστε πάντα. Ἄ μπὰ. Ἐγὼ δὲ γεννήθηκα σ' αὐτὴ τὴ γειτονιά.

Νὰ σὰς πῶ. Τὸν καιρὸ ποὺ γεννήθηκα, καθόμαστε σὲ μιὰ φτωχογειτονιά. Καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι μοῦ φαίνεται σὰ νὰ μὴν ἔζησα ποτὲ. Γιατί, λίγους μῆνες ἀφοῦ γεννήθηκα, μετακομίσαμε σ' ἓνα ἄλλο, κι' ὅσο ἤμουνα δράκος δὲν ἔχαμπάρδιζα τίποτα...

Ἀλλὰ καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι μοῦ φαίνεται σὰ νὰ μὴν ἔζησα παρὰ μόνο μιὰ μέρα. Γιατί θυμάμαι μόνο τοῦτο: πὸς ἓνα μεσημέρι, εἶχανε ξαπλώσει τὰ δύο ἄλλα ἀδέρφια μου στὰ κρεβάτια τους...

Ναί, ναί. Μόνο αὐτὰ κράτησα ζωηρὰ στὴ μνήμη μου ἀπὸ τὴ ζωὴ μας σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι. Κι' ἐκεῖνο τὸ σπίτι ἦταν τὸ δεύτερο καὶ τὸ τελευταίο ποὺ ἀλλάξαμε ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκα...

Ξερα νὰ μετρήσω οὔτε ὡς τὸ τέσσερα. Ἐλεγα: «Ἐνα... τρία... δύο... ἔξη...» — Ἀσε με... Σοὺ λέω δὲ θέλω νὰ πᾶω με τὸν Κώστα... — Κουτὸ! Ὁ Κώστας θὰ σὲ μάθῃ καὶ νὰ μετράς...

Καὶ μουδῶσε μιὰ. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔκλαψα. Ποτὲ μου δὲν ἔκλαιγα. Ἀμα με χτυποῦσαν, ἔσκυθα τὸ κεφάλι κι' ἔκλαιγα ἀπὸ μέσα μου. Φωνάζα ὄχι. Καὶ δὲ μιλοῦσα σὲ κανένα γιὰ πολλὴν ὄρα...

— Μπα; Φεύγει; ἔκανε ὁ Μίμης. — Ναί. Φεύγει. Καὶ σὺ μ' ἔδειρες... Ὅθ' ἴπτε τῆς μαμάς...

— Τῆς μαμάς; Ὁχι, μὴν τῆς τὸ πῆς. Κι' ὅστερα ποὺ θὰ παίξω βῶλους καὶ θὰ κερδίσω, θὰ σὺ δώσω δύο... Ἐγὼ δὲν ἔλεγα τίποτα...

Ναί, ναί. Μόνο αὐτὰ κράτησα ζωηρὰ στὴ μνήμη μου ἀπὸ τὴ ζωὴ μας σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι. Κι' ἐκεῖνο τὸ σπίτι ἦταν τὸ δεύτερο καὶ τὸ τελευταίο ποὺ ἀλλάξαμε ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκα...

ΝΕΑ ΘΡΥΨΑΛΛΑ

Ὅρατο δὲν εἶναι πάντα ἐκεῖνο ποὺ πράγματι εἶναι, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μιάζει με κἀτι ὄρατο. Παραδείγματος χάρη, φυσικὰ ἀνθ' ὁ ἓνα γυναικεῖο καπέλλο...

Κάποιος ἤθελε ν' ἀναδειχθῆ χωρὶς νὰ κοπιᾶσῃ καὶ πολὺ. Ἀπέφυγε λοιπὸν τὸν ἀνῆφορο τοῦ βουνοῦ καὶ τοὺς βράχους τῆς θάλασσης...

δρόμο τῆς μέσης. Μὰ ὁ δρόμος αὐτὸς τὸν ἔβγαλε στὸ βοϊδολεῖδο τοῦ Φαλήρου... Μόνον ὁ γλύπτης ποὺ κατασκευάζει ἀγάλματα ἀπὸ χιόνι εἶναι πιστευτός...

Μερικοὶ ἀνθρώποι εἶναι τόσο ἀπροσδιόριστοι ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἔκαμε μαζί με τὰ γλυκολέμονα, τὰ γλυκοπορτόκαλα καὶ τὰ μηλοροδάκινα...

Οἱ ἰδέες εἶναι τόσο δεμένες με τὰ πρόσωπα, ὥστε πολλὲς φορές, γιὰ νὰ χτυπήσῃ κανεὶς μιὰ ἰδέα ἀντίθετη...

Ἐνας ἐνάρετος ἀνθρώπος μπορεῖ νὰ ἐξαγνίσῃ κοινωνία ὀλοκλήρη, ὅπως ἓνα κομμάτι σέλινο μπορεῖ νὰ ἐξουδετερώσῃ ὅλη τὴν κακοσμία τοῦ κουνουριδοῦ ποὺ βράζει...

Εἶπε ὁ Διάβολος στὸν ἤλεκτρισμό: «Κάνε, τι θέλεις. Μόνο τίς ρυτίδες τῶν ἀνθρώπων ποὺ γέρασαν σοῦ ἀπαγορεύω νὰ τίς σιδερώνῃς...»

Μερικοὶ ἀνθρώποι λάμπουν γιὰ μιὰ στιγμή ὡς... ταίγαρα ὅστερα ὅλη τους τὴν ἄλλη ζωὴ τὴν περνοῦν ὡς... ἀποταίγαρα (κινῶς γόπες).

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Στὸ τῆμά ἀπόψε τὸ χαλάει Ὁύτε στιγμή δὲν ἠσυχάζει. Μέσα στὸ σπίτι φῶς, βιβλία κι' ἀθημονία, ἀθημονία... Ἐγὼ αὐτοὺς ποὺ λείπουν, ποὺ εἶναι πέρα μᾶς' ἀπὸ τὸ ἀγριο τρέκλισμα τοῦ ἀέρα...

Τὰ μέτωπα, ἔτσι ὡς τὸ χαλάει Ὁύτε στιγμή δὲν ἠσυχάζει.





ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Η ΛΙΜΝΗ

Της λίμνης είναι ήσυχά άποψη... και βασιλεύει δημοφής, άκόραχη... και τ' άψυχοί άπαλά με τ'...

Της λίμνης είναι άπύραχα άπόψ... και τ' άστρα καθρεφτίζονται σ'...

ΓΡΑΜΜΑ

Άγαπήνημένη μου μικρούλα... Ποιός μπορεί να ξεδάσει τις...

Και τώρα, μικρούλα μου, τί είναι αυτό που σ' έκανε να μου...

Και γιατί τ' άλυκά άνειρώ σου τ' άντικατάστησαν ό φόβος...

Μήπως τώρα που έφυγα, κακό μου κορίτσι, ένοιωσες την...

Και η γυναίκα γρήγορα γήγορα πήρε τ' άλεύρι, τ' άλευρο...

κρούσης, και που καθήσαμε... στενα στο παράθυρο και βλέπα...

Μή! είναι μακαρόνια... Θά ξεπαλώσω λουκόν στο κρεβάτι...

Και ό καιμένος ό άνθρωπος, άπελπισμένος, κάθισε στο πάτωμα...

Μέσες μέρες θά λείπω άκόμη... Μην κλαίς! Μεθαύριο πρωί...

Κι εκείνη έβαλε στη χύτρα ά... Κι ή γυναίκα ζεοπάσασε τη χύτρα...

Ναι, ή άρεση θά τού μείνη... Ναι, ή γυναίκα ξεοπάσασε τη χύτρα...

Μα για τ' ό Θεό, πόσα έ... Μήπως τώρα που έφυγα, κακό...

Κάνε μου δυό σπιτικά μακαρόνια, μ' άχι δυό, έ; Αυτό...

Αχ, γυναίκα μου! έλεε, είμαι κατακουρασμένος... Και πήγε να πάρη μι' άκούρα...

Οχι, και καί είναι μακαρόνια... Και ό καιμένος ό άνθρωπος, άπελπισμένος...

Καρά τού Σπιτιού... ΤΡΙΟΛΕΤΑ

Τάλλου, τ' άδυστυχία μήν περι... Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου...

Κι ός μονομιάς και ού καταρ... Τήν καταφρόνια ή ψυχή σου...

Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου... Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω...

Και τής χαράς τ' άχρόνια πάνε... Σά όβουσαν τ' άροφα μικράτα...

Η δασκάλα.—Ό Όμηρος εί... Η μικρή μαθήτρια.—Μά ξη...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΡΑΣΕΙΣ»

Αθήνα, 42 οδός Έδραειδού την 19 Ιανουαρίου 1930... ΠΟΛΛΟΙ νέοι συνδρομητάι...

Με πολύ ένδιαφέρο διάβασα... Μετά από τήν έπισημότητα...

Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω... Καί τής χαράς τ' άχρόνια πάνε...

Παιδιά Πνεύματα όμοια είναι πάντα... Κι ός μονομιάς και ού καταρ...

Τάλλου τ' άδυστυχία μήν περι... Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου...

Κι ός μονομιάς και ού καταρ... Τήν καταφρόνια ή ψυχή σου...

Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου... Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω...

Και τής χαράς τ' άχρόνια πάνε... Σά όβουσαν τ' άροφα μικράτα...

Η δασκάλα.—Ό Όμηρος εί... Η μικρή μαθήτρια.—Μά ξη...

λά κάλλιο άργία παρά ποτέ... Τήν άπάντησή; Περιμένω...

Ένας νέος συνδρομητής μου... Ιωάννης Μαλακόντης, μου γρά...

Μα κι ή Φροιά Φροιά φίτος μό... λις κατόρθωσε να μη ή το χαρο...

Η Μαγιάτικη Αδρα βρισκα τον... τόμο μου τού 1930 λαμπρότερο...

Με πολύ ένδιαφέρο διάβασα... Μετά από τήν έπισημότητα...

Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω... Καί τής χαράς τ' άχρόνια πάνε...

Παιδιά Πνεύματα όμοια είναι πάντα... Κι ός μονομιάς και ού καταρ...

Τάλλου τ' άδυστυχία μήν περι... Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου...

Κι ός μονομιάς και ού καταρ... Τήν καταφρόνια ή ψυχή σου...

Έπανόσταση τού 21. Τά καλύτερ... άπ' ατ' ά τ' άρα, ένα για κάθε...

Ένας νέος συνδρομητής μου... Ιωάννης Μαλακόντης, μου γρά...

Μα κι ή Φροιά Φροιά φίτος μό... λις κατόρθωσε να μη ή το χαρο...

Η Μαγιάτικη Αδρα βρισκα τον... τόμο μου τού 1930 λαμπρότερο...

Με πολύ ένδιαφέρο διάβασα... Μετά από τήν έπισημότητα...

Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω... Καί τής χαράς τ' άχρόνια πάνε...

Παιδιά Πνεύματα όμοια είναι πάντα... Κι ός μονομιάς και ού καταρ...

Τάλλου τ' άδυστυχία μήν περι... Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου...

Κι ός μονομιάς και ού καταρ... Τήν καταφρόνια ή ψυχή σου...

και για τήν άρροπορία, γιατί πολύ... άγαπώ τ' άρα, ένα για κάθε...

Ένας νέος συνδρομητής μου... Ιωάννης Μαλακόντης, μου γρά...

Μα κι ή Φροιά Φροιά φίτος μό... λις κατόρθωσε να μη ή το χαρο...

Η Μαγιάτικη Αδρα βρισκα τον... τόμο μου τού 1930 λαμπρότερο...

Με πολύ ένδιαφέρο διάβασα... Μετά από τήν έπισημότητα...

Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω... Καί τής χαράς τ' άχρόνια πάνε...

Παιδιά Πνεύματα όμοια είναι πάντα... Κι ός μονομιάς και ού καταρ...

Τάλλου τ' άδυστυχία μήν περι... Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου...

Κι ός μονομιάς και ού καταρ... Τήν καταφρόνια ή ψυχή σου...

Η Διάπλασις άσπαζέται τούς... φίλους τής; Χαιρώνη (έλαβα...

Ένας νέος συνδρομητής μου... Ιωάννης Μαλακόντης, μου γρά...

Μα κι ή Φροιά Φροιά φίτος μό... λις κατόρθωσε να μη ή το χαρο...

Η Μαγιάτικη Αδρα βρισκα τον... τόμο μου τού 1930 λαμπρότερο...

Με πολύ ένδιαφέρο διάβασα... Μετά από τήν έπισημότητα...

Όχι, Βασιλέε Μανεδόν, δέν σκοπεύω... Καί τής χαράς τ' άχρόνια πάνε...

Παιδιά Πνεύματα όμοια είναι πάντα... Κι ός μονομιάς και ού καταρ...

Τάλλου τ' άδυστυχία μήν περι... Γιατί ποιός έφερε ή μοίρα τί σου...

Κι ός μονομιάς και ού καταρ... Τήν καταφρόνια ή ψυχή σου...

Τ' ά πρώτιστον καθήνον... τού καλού συνδρομητού...

τή δράση της «Μακεδονικής Δυναστείας» 1) 'Ιω. Κ. Φλόιν (ευχαριστώ γὰ δλα) Νικηφόρον Φωκῶν («Ὀδηγόν» ἐπέλεα) Ἄδς τί γράφω παράπαν σὺν Β. Μ.) Ἀβραν τοῦ Εὐζέιου (γὰ τὰ θεσπιθώματα ὡς εὐχαριστοῦμαι τὸ γράμμα σου ἐκεῖνο μὲ τὴν ἐνδρομή, δὲν τὸ βρισκω πάρα γοργῶ δι' ἐξαίρεσιν νὰ τὸ φυλάξω μὲ τὰ κομμάτια τῆς Σελίδος ἄς εἶναι, ὡς λίγο θὰ μὴ στείλῃς κατὰ ἄλλο, ἀκόμα καλύτερόν) \*Ἀγγελον Εὐτυχίας («Ὀδηγόν» ἐπέλεα) χρήματα γὰ λυσοχάρτου καὶ Ἀγγελία δὲν ἐλαβα.) Κούκλαν τοῦ Χαλανδρίου (ἢ Ἀγγελία κάνει δρ. 13,30') Θέλιμα (μάλιστα 1) Καστανὴ Νεράϊδα (ἢ ἀπόδειξις τῆς Χ. Π. σὺ ἐπιτάλη μὲ τὸ ἄο. φιλιάδιον) I. Π. Ραντόπουλον (τὸ δικαίωμα ἐγκρίσεως ψεύδων μου εἶναι δρ. 10) Κλιώμ Ἀνθήκη (ἢ Ἀγγελία ἔκανε δρ. 26,40 ὡστε δὲν περισσεύει τίποτα) Θεοφάνη Ραβδινίδην, Τελέουλλαν κτλ. κτλ.  
\*Ἀγγελίην Φ. Πίετα, Δημ. Καραγιάννην, Γεώρ. Σαμαριζόπουλον, Ἐλένην Ν. Λαναρά, Γ. Φασουλαρίδην, Μιρέζαν, Γιάννην Γκουλιώσην, Λεῖνον Διτόρη («Ὀδηγόν» κτλ. ἐπέλεα.)  
Εἰς ὄρας ἐπιστολὴς ἐλαβα μετὰ τὴν 18 Γενουαρίου, ὅ ἀπαντήσω σὺ ἀρχόμενον.

**ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 248ου Διαγωνισμοῦ. Τοῦ φυλλαδίου τούτου εἰς ἄδεις εἶναι ἐκτικὴ μέχρι τῆς 25 Μαρτίου.

**101. Δεξιόγραφος.**  
Τὸ πρῶτο μου τροφή καλή,  
Τὸ δεύτερό μου σὲ σοῦτῶ,  
Τὸ τρίτο μου ἐνα γράμμα.

Καὶ τὸ μῦθος μυθολογική  
Παρουσιάζεται μ' αὐτά,  
Ποῦ εἶναι κ' ἐνα θαῦμα.  
Θεόδωρος Ἄδ. Παπαθεοδώρου

**102. Συλλαβογράφος**  
Θεὸς Αἰγύπτιος, μὲ νότα.  
Βυζαντινὴ καὶ ζωντανή,  
Γίνεται μέταλλο ἀπ' τὸ πρῶτο,  
Βαρῆμο καὶ... φρεσινῶ.  
Μέγας Ἀλέξανδρος

**103. Μεταγραμματομῆς**  
Μιά λέξη ἀνεφικήνικη  
Ἄλλᾶται ἐνα στοιχείο  
Κι' ἡ κόρη γὰ τὸ κέντημα  
Τὴν παίρνει σὺ σχολεῖο.  
Ἄννηγήνη

**104. Ἀναγραμματομῆς**  
Γιὰ νὰ ζήνῃ τὸ μολύβι  
Τὴν καθε μᾶθητῆς  
Καὶ κανένας δὲν τὸ κρύβει...  
Μ' ἀν' τ' ἀναποδογυρίας,  
Μὲ μιὰ φράση τῆς κοίτης.  
Φίλε, θὰ μὲ χαιρετήσῃς.  
Πλοιαρχὸς Γράν

**105. Ποταμὸς**  
+ \* \* \* = Βεβημισιζόν.  
\* \* \* \* = Μυθολογικόν  
\* \* \* + \* \* \* = Ἀπόστολος.  
\* \* \* \* + \* \* \* \* = Ἐπιγορμι-  
ματοποιός.  
Οἱ σταυροὶ καθέτως περιφρωμένος  
Ρωμαῖός.

Μικρὸς Καλλιτέχνης

**106-110. Φωνητογράφος**  
Δι' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνή-

εντος, ἡσασθήσοτε φοράς ἐπαναλαμβάνομένου μεταξὺ τῶν κάτωθι συμφωνῶν, τῶν ὁποίων ἢ τὰς εἰς ἕκαστον σοφόν δύναται καὶ ἀλλάχθῃ, νὰ σχηματισθοῦν πέντε λέξεις:

λγες, πρσδ, νηλε, μοχς, φδλον.

Ἀγριοτριανταφυλλία

**111. Παίγνιον**  
Δώσε δέκα βγάλε σέ,  
Πόσα γίνονται, καλέ;  
Λευκάτος

**112. Διπλῆ Ἀκροστιχίς**  
Τόρξικα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν κερκίφωμον ὄρος τῆς Ἀσίας. Τὸ ἴδιον ὄρος ἀποτελοῦν καὶ τὰ τέταρτα γράμματά τῶν:  
1, Ἰσχυρότατος ἀνεμος 2, Κράτος τῆς Ἀσίας 3, Ἄγριον κερκασφόρον 4, Χώρα τοῦ Ἰσπανίας 5, Συναντικον τοῦ νέου 6, Φυσικὸς λιμνὴ 7, Ἀρχαῖα προσηκὴ πόλις.

Ἰππότης τῶν Κύνων  
**113. Φωνητολόγιον**  
ν - μ - δ - δ - μ - δν  
Μάρτα Ρόκου

**114. Γρίφος**  
— 1 κοντὰ κοντὰ  
— 1 κοντὰ κοντὰ  
Ἄγνωστη

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

**115. Cryptogramme**  
12134567 = Fleur de champ.  
26587 = Agrie Heureuse.  
36577 = I,ac d'Europe.  
47766 = Pouze mois.  
5434114 = Fressequ'ile.  
6766 = Prince troyen.  
74712 = Ville de France.  
Μεγάλη Ἑλλάς

**Α Ψ Ξ Ε Ι Ξ**

τῶν Πνευμ. Ἀσκησ. τοῦ φύλ. 45

654. Ναυτιλία (ναυ[ε], τί, Ἀσία.)  
— 655. Χριστός-ιστός. — 656. Ὁ Ἐλενός, ἢ Ἐλένη. — 657. Ὑπερ 658.

Ο	Ν	Ρ	Α
Β	Γ	Δ	Μ
Σ	Ζ	Ε	Θ
Ι	Κ	Λ	Χ
Φ	Ψ	Ω	Υ
Α	Β	Γ	Δ
Ε	Ζ	Η	Θ
Ι	Κ	Λ	Μ
Ν	Ξ	Ο	Π
Ρ	Σ	Τ	Υ
Φ	Χ	Ψ	Ω

659. Ὁ Γεώργιος κῆρε 14 Ἐδομα καὶ 8 Τάξης 8. (14+2=16, τὸ διπλασίον τοῦ 8. Καὶ 8+3=11, 14-3=11.)—660-664. Α'. Τῆ ἀφαιρέσει τοῦ Θ: ἄλος, φόνος, ἀμνός, ἄμα, ἄπνο. Β'. Τῆ ἀναταλλύθι διὰ τοῦ Ι: οἶος, οἶνος, αἶνος, αἶμα, αἰτῶ. — 665. ΚΟΡΡΕΑ (Καταλὸν, Ὀνειδίτῶ, Ραθηνία, Ἐδακίδει, Ἀράστρη.) ΣΕΟΥΑ (Σηνητῶ, Ἐβυρεῖον, Ὄκνηρία, Ὑποτάγη, Αἰ- 669. Ρ (Θος.)— 666. ΜΕ- τρω χῶν.— 667. ΣΕΡΑΣ Οὐκ ἐπιθυμῆσαι PARADIS (δα τῆ πλησίον CADIX (σοσ ἐστί.— 668. SIX (Ροιντε-ροίτε. S

**ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ**

Ἀ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6

Ἄ νταλλάσσομαι Μ. Μυστικά μεθ' ἑσῶς. Δ/σις: 2. Ἀδὸν. Ἐλευσίου 34. Ἀθῆνας. Βάτραχος Νο 2 Βάτραχος Νο 6